

COLOKJEVE informacije

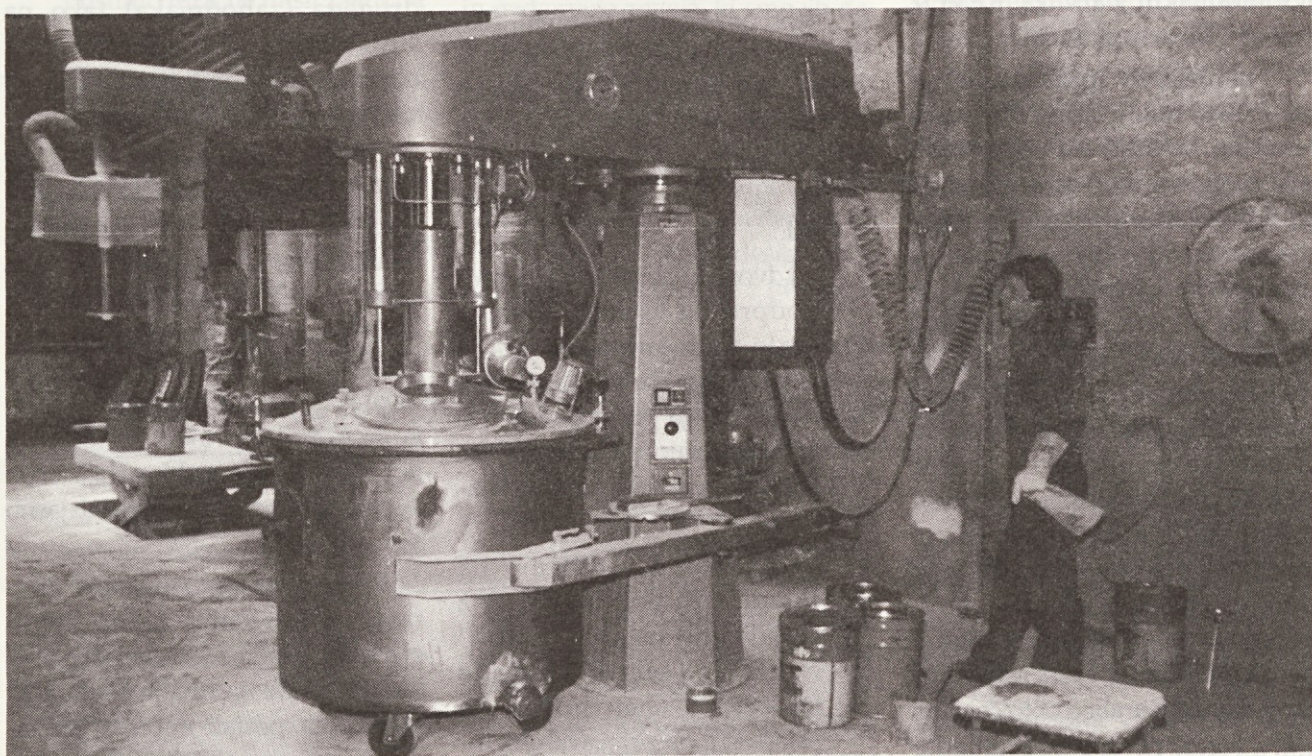
263360

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA COLOR MEDVODE

Leto XXII

NOVEMBER - DECEMBER 1993

Št. 10-11 (243)

Uspešna izvozna proizvodnja

VID KOŽELJ, dipl. chem.

"USPEŠNO NAVKLJUB TEŽAVAM..."

Vodenje našega podjetja je v mesecu oktobru kot vršilec dolžnosti direktorja prevzel Vid Koželj, dipl. chem., naš dolgoletni sodelavec, ki je bil pred tem svetovalec direktorja. Sredi opravljanja številnih dolžnosti smo komaj uspeli narediti kratek pogovor:

"Sklep delavskega sveta me je presenetil, vendar sem prevzel to nalogo v prepričanju, da bo to trajalo le mesec dni - do izvolitve novega-starega direktorja. Z njegovo odpovedjo pa sem moral

"mandat" podaljšati do novega leta. Moja osnovna naloga je ohranitev doseženega nivoja, da Color ne spravimo v rdeče številke, kar upam, da bomo skupaj s sodelavci uspeli. Druga naloga je pospešitev priprav na lastninjenje ter delo na pridobivanju certifikatov kakovosti - ISO 9001."

Kaj pa tekoče zadeve?

"Likvidnost je izredno slaba, čeprav je naše razmerje med terjatvami in dolgovi veliko v našo korist. Vsled tega so vsakodnevne

težave pri nabavi surovin, zagotavljanju plač, zato s sodelavci ogromno časa porabimo na izterjavi. Velik problem predstavljajo tudi zaloge, katerim bo novo vodstvo moralo nameniti večjo pozornost. Upam, da se bo kadrovska zamenjava (s 1. januarjem prihodnjega leta) čimmanj poznala. Poslovni rezultati so tudi za mesec november ugodni, pa tudi izvozna prizadevanja kažejo vse boljše rezultate, kar pomeni, da smo uspešno vlagali v nove trge."

Hvala za pogovor in srečno!

ALI BOMO FRANCOZU VERJELI, KAJ JE RED?

V ponedeljek in torek (8. in 9. 11.) smo imeli v Colorju na obisku predstavnika firme BASF, odgovornega za zagotavljanje kvalitete avtomobilskih barv. Gospoda smo na lastne stroške povabili v tovarno z namenom, da nam pred uradno presojo REVOZA odgovori na vprašanje ali že (oziroma kaj moramo še narediti) izpolnjujemo pogoje, da bi postali dobavitelji avtomobilskih barv za REVOZ (RENAULT-ovi avtomobili).

Na njegova vprašanja, ki nikakor niso bila v stilu odkrivanja Amerike, so bili naši odgovori v večji meri "trudimo se" in "bomo". Da je potrebno postaviti pravila poslovanja, ki jih pri nas že načeloma ne spoštujemo, nam je še kar jasno; pri tem, da bi organizirali zbiranje in analiziranje podatkov in določili odgovorne za definiranje rešitev in izvajanje ukrepov, pa nam že zmanjka domišljije. Da je to še kako res, me je prepričal dogodek, do katerega je prišlo prav med pogovorom s predstavnikom BASF-a. Tehnolog embalaže je prišel v prostore proizvodnega sektorja z informacijo, da so že naloženi sodi za izvoz v Saudsko arabijo obtolčeni. Ni dolgo, kar so po tovarni krožile fotografije naših pošilk z uničeno embalažo, morda pa je uspeh že to, da smo tokrat napako ugotovili na domačem dvorišču. Stroškovni vidik, to je stroški embalaže, pretakanje in vsega kar sodi zraven, pa nas v Colorju nikoli ni preveč zanimal.

Seveda, smo se pri pogovoru, se pravi teoretičnem odgovarjanju na vprašanja še uspeli kolikor toliko civilizirano pogovarjati, ko pa je gospod Francoz izrazil željo, da bi si rad poslovanje ogledal v praksi, pa se je za nas začelo obdobje zatikanja in zardevanja. Naše samovšečno

prepričanje, da imamo napake, pa kdo jih nima, na splošno smo pa kar urejena firma, se je z vsakim korakom topilo kot sneg na pomlad 1987 (imeli smo ga preko 1m):

- kup nedefiniranih in neoznačenih sodov pred vhodom v regalno skladišče sodov (mimovozeči viličarist nam je razkril skrivnost, da so to odpadki s pogorišča sinteze),
- lepo opremljeno, računalniško podprto skladišče sodov, ki je napolnjeno (morda zaradi barvnega kombiniranja) po sistemu nekaj lepih sodov, pa en rjast, spet en lep, pa en rjast itd.,
- na dvorišču zloženi prazni sodi podprti na vsakem koncu s skalo (tudi jamski človek je imel ideje). Za tolažbo, nekaj dvoriščnega prostora imamo celo označenega z napisi na tablah, kaj se na tem mestu nahaja.
- v skladišču surovin na skladiščnih policah palete z zarjavlimi ostanki "maših" (mislim, da sem jih videla že leta 89, ko sem hodila po skladiščih ob pripravi na inventuro),

- prah v regalnem skladišču izdelkov.

Opisala sem samo ogled dvorišča in skladiščnih prostorov, ker pri ogledu drugih delov tovarne nisem sodelovala; po pogovorih z ostalimi udeleženci pa tudi druga slika ni bila nič lepša.

Človek se vpraša, pa kako, da se nam ob prisotnosti nekoga drugega (zahodnjaka) tako na široko odprejo oči; oziroma obratno, kako da tujec opazi prav vsako malenkost.

In kaj lahko napišem kot rezime obiska: Francoz se ob vsem kar je videl in slišal ni naredil francoza in nam je kar naravnost povedal, da samo dobri nameni za vstop v Evropo ne bodo dovolj. Prav tako ni dovolj, da imamo pravila poslovanja na papirju, potrebno je izvajanje pravil v praksi, za to pa so odgovorni ljudje po hierarhiji. Ta pa je, če ne drugje, vsaj pri plačah jasno vidna.

Odgovor na v naslovu zastavljeno vprašanje bomo dobili glede na to, ali bodo zabeležke tega obiska ostale na nivoju podatkov, ali pa bodo postale informacije (podatek postane informacija, ko služi nekemu namenu), ker bomo občutili ali pa tudi ne na lastni koži.

Za pogum pa tole: veliko problemov bomo rešili že z dobro voljo in pridnimi rokami, to pa so investicijska sredstva na razpolago.

Jolanda Pokorn

Na novembrski seji delavskega sveta je bil imenovan za direktorja podjetja mag. oec. BOJAN DOLAR.

Čestitamo!

Popravek

Zaradi naglice in dospelosti gradiva že po zaključku redakcije zadnje številke, nam jo je spet zagodel škrat. Med rezultati športnih iger je pri kegljanju izpadlo ime Vide Žerovnik, ki je s 369 podrtimi keglji osvojila srebrno medaljo.

Prizadeti se iskreno opravičujemo in ji še ekrat čestitamo za odličen rezultat.

UREDNIŠTVO

POHIŠTVENI SEJEM LJUBLJANA

O sejmih naše glasilo dosti piše. Vprašanje je, ali se jih toliko udeležujemo, ali pa je o njih pisati oz. poročati lažje, bolj neobvezno in z manj odgovornosti.

Vsi bi si sejem ogledali, še zlasti, če bi jim to uspelo v roku službe, manj navdušenja pokažemo za prostovoljno ali dodeljeno dežurstvo.

Pustimo mračne misli zaenkrat ob strani!

Za tiste, ki vam po prvi varianti ali dveh nadaljnjih ni uspelo okusiti blišča letošnjega pohištvenega sejma, le nekaj vtisov in opažanj. Četrto leto po vrsti, zamenjal je odsluženega beograjskega predhodnika, vse bolj pridobiva veljavo.

Lesna industrija je s svojo paradno panogo - pohištvom, že leta zanimiva predvsem za tuje trge. V polpreteklosti dobi zlasti z množinskimi serijami cenениh artiklov, danes z zahtevnejšim pohištvom in notranjo opremo zgornjega srednjega razreda. Vpliv zasebne pobude in prodora čez mejo je več kot očiten in resen opomin večjim državnim kombinatom, saj ohranja in nadgrajuje znanja, ki smo jih desetletja nazaj že obvladali, kasneje pa po direktivah pozabili. Vsekakor je na pohodu masiva v naravnih in luženih izvedbah s kombinacijami v pigmentnih vložkih. Mat izgublja svoj primat, vračata se svileni in visoki sijaj, poleg njiju pa design, ki se na eni strani spogleduje z moderni-

zmom, na drugi pa išče nadgradnjo uporabnega, domačega, toplega, kar daje lesenemu pohištvu pravo vrednost in mesto v interierju.

Tam, kjer so barve in laki, smo tudi mi! Letos lepo iz oči v oči z domžalsko konkurenco, tako da smo imeli eni in drugi pregled nad terenom. Glede na splošno zanimivost sejma za široke ljudske množice so se sosedje odločili za kombiniran nastop lesne ind. in široke potrošnje, kar se jim je pri obisku vsekakor obrestovalo - nam za naslednje leto v razmislek in pravočasno ukrepanje.

Namesto deserta: največ interesa in kupnih ponudb je bilo še vedno za pisano obarvan unikatni eksponat - stol arhitekta Suhadolca.

ef

ZA NARODOV BLAGOR

Anarhičen je ta čas. Spreminjajo se vrednote, sistemi, koncepti dela in gospodarjenja. Spreminjajo se tudi prazniki in načini praznovanja. Včasih ali celo mnogokrat se v vsem tem ne znajdemo, zmedo pa krepí občutek, da se v resnici ne spreminja veliko in ne tako, kot bi si predstavljali, da je prav. Zdi se, da nam vladajo mogočnejši drugih barv, pa čisto iste baže. Ni pa dvoma: mogočnejši vseh časov, pa tudi tega, ki ga živimo, se nas trudijo prepričati, da delajo za isti, vekomaj posvečeni cilj: za narodov blagor. To, da se je, hvala Bogu (in ta vzdih je iz srca) izkazalo, da si narod ne zna in ne more in noče vladati ali se upravljati sam, je deroča voda na njihov mlin.

Najbrž ni treba posebej poudarjati, da se mi to, da podjetje upravlja institucija, kot je delavski svet, nikoli ni zdelo racionalno. Dejstvo, da je bilo to upravljanje zgolj deklarativno,

je moje prepričanje samo še krepilo. Ko pa sem pred kratkim v Drami gledala Cankarjev Za narodov blagor in poslušala in gledala iste stavke, iste situacije, kot so se mi, kot so se nam vsem dogajale pred kratkim, me je obšla dokaj jasna misel. V času, ko mnogo fevdalnih vladarjev s cesarjevo vednostjo izkorišča svojo oblast čez vse meje, je v določenem primeru dobro, da ima narod v rokah še del oblasti. Ker v tem primeru obstaja možnost, da jo bo uporabil za to, da bi v določen prostor poskušal pripeljati red in čiste račune. Še vedno ne dvomim, da je delavskemu svetu nasproti breg, ki se seveda na vso moč bori za narodov blagor, čeprav se le-ta tega ne zaveda, bolje kvalificiran in dolgoročno bolj poklican, da vodi in odloča. Toda mnogokrat ne gre za vprašanje odločanja, pač pa kontrole tistih, ki odločajo. Ker navsezadnje niti najmanj ni vseeno, kako odločajo.

Bitke (bi bilo bolje reči igre?) za narodov blagor so se bojevale in se bodo še bojevale. Težko bi bilo reči, kdo je zmagal. Zelo nemoderno bi bilo seveda, če bi zadevo komentirali z vidika poštenosti in čistih namenov. Morala v času, ko je dovoljeno vse, kar ni izrecno prepovedano (posvečenim pa je prepovedano zelo malo) namreč ni relevanten dejavnik in smo celo malce nagnjeni k temu, da se posmehujemo, če jo kdo omeni. Pa vendar: čas bo morda pokazal, da je pot čistih računov, strokovnosti in fair iger (ker brez iger po moje ne gre) ne samo bolj etična, pač pa dolgoročno tudi bolj učinkovita. To pa, spet seveda dolgoročno, za narod pomeni tisto, za kar mu v resnici in edinole gre: mogoče trše delo, pa kljub vsemu boljše življenje.

M.G.

OLEPŠAJMO SLOVENIJO

Za nami je velika - enkratna akcija "Olepšajmo Slovenijo", kjer je bilo učencem slovenskih osnovnih šol na voljo 120 jumbo plakatov. V akcijo je bilo vključenih 31 osnovnih šol, katerih učenci so lahko na praznih COLORjevih plakatih sproščali svojo domišljijo. Akcija je potekala v povezavi s slovenskim časopisom za mlade "Čebljanča". Del izdelkov si lahko ogledate v tokratni številki, moramo pa zapisati, da akcija še ni povsem končana, saj so bile za najbolj uspešne razpisane tudi nagrade, o tem pa v prihodnji številki.

OŠ "MARTINA KONŠAKA"
MARIBOR, Prekmurska 67

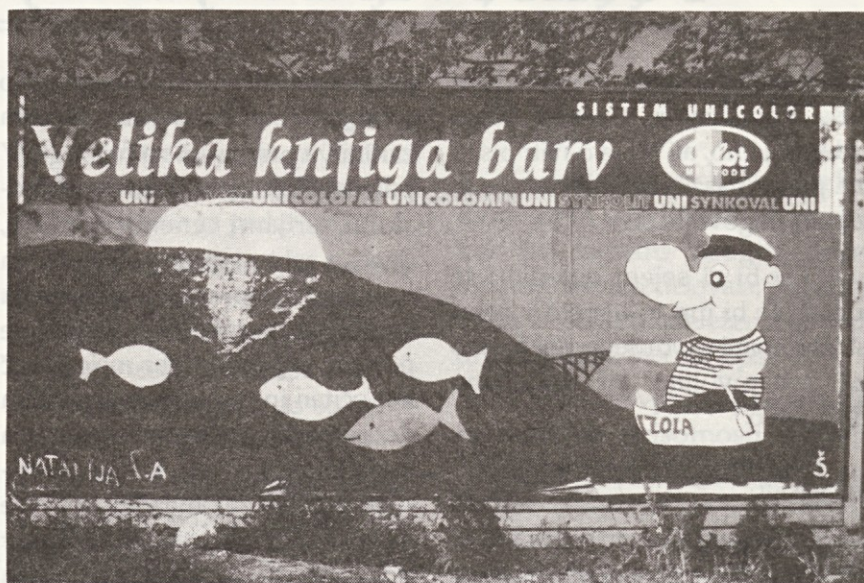
Spoštovani,
bili smo presenečeni in veseli vaše ponudbe. Temeljito smo se lotili načrta za poslikanje panoja.

Prav posebno navdušeni so bili učenci likovnega krožka pri učiteljici Viktoriji Logar. Ves popoldan so kljub slabemu vremenu ustvarjali in barvali.

Pošiljamo vam tri fotografije in upamo, da vam bo naš izdelek všeč.

Upamo, da smo vaše zaupanje upravičili in se še naprej priporočamo za izvedbo podobnih del, saj se zavedamo, da tudi s tem pomagamo učencem, da razvijajo svoje sposobnosti in nagnjenja.

S spoštovanjem!

PREHOJENA POT

Čas do polnoletnosti je vedno in za vsakogar zanimiv in pester - prvi jok, prvi koraki in končno prve resne že zrele izkušnje. Ravno tako pot je prestala tudi jamarska sekcija pri planinskem društvu Medvode.

Sprva trije ljubitelji jam: Pavle, Lado Vidmar in Jože Fertin samo v okviru planinske sekcije v Tovarni barv in lakov Color botrovali ustanovitvi jamarske sekcije, ki je iz navdušencev kasneje prerasla v resne in zagnane jamarje.

Prvi koraki so bili težki, kajti brez potrebne specialne jamarske opreme je bilo vse še težje. Tudi izkušenj ni bilo, zato pa je veselje, trud in močna volja premostila prve zadrege in težave. Prvi obiski in ogledi jam so bili v bližnjem domačem okolju, večinoma z gasilsko opremo (gasilski delovni pas, gasilska reševalna vrv), svetili pa smo si z odprtimi acetilenskim svetilkami.

Članstvo je počasi naraščalo, cilji so postajali vedno zahtevnejši in tudi odmevni. S preprosto opremo ni šlo več. Da smo dobili pravo jamarsko opremo in tehniko dolgujemo posebno zahvalo tovarni "COLOR" in PD Medvode. Tudi zato, da smo se prepeljali do jam širom po Sloveniji, od Brežic Podturna, Račne, Dobrega polja, Krke, Sežane, Komna, Tolmina ... do Jelovice se moramo zahvaliti prav tako tovarni Color, ki nam je omogočila te prevoze.

V srednjih najstniških letih naše jamarske sekcije je bilo tudi članstvo najštevilčnejše, tudi do dvajset se nas je zbralo. Vendar je bilo pravo, aktivno

jedro, ki je vleklo voz nekoliko manjše. Nekaj mladih je obiskovalo jamarski tečaj "Mladi jamar" in tudi na nekaj jamarske literature smo naročeni, kot je revija Proteus in Naše jame.

Zelo lep uspeh je bil raziskava jame Malince v Ravniku med Toškim čelom in Katarino. Delo je bilo naporno in je trajalo kar lep čas, vendar je bil trud bogato poplačan. Pri prebijanju do glavne dvorane so nam pomagali tudi pirotehniki posebne enote policije. V Malinci smo opravili vse potrebne meritve in jamo tudi uradno dokumentirali, kar je bil res čisto naš jamarsko - raziskovalni rezultat.

Na podlagi dela in rezultatov smo leta 1991 dobili nekaj nove opreme tudi od civilne zaščite občine Šiška, ker se v jamah na stalni vlagi in mokroti marsikateri kos opreme hitreje iztroši obrabi ali uniči, kot na suhem ob normalni uporabi.

Zadnja tri leta je zanimanja nekoliko manj, kar pa je najbrž posledica naglih sprememb v naši mladi državi. Vsem primanjkuje časa, še zlasti mladim.

Jamarska sekcija si ob praznovanju 18. letnice postavlja cilj, ki je zanimiv in primeren za čas v katerem sedaj živimo. Polhograjsko hribovje skriva v grapah, vrtačah in obširnih gozdovih še veliko podzemskih skrivnosti. S pridobljenim znanjem, izkušnjami in z ljubeznijo do tega čudovitega sveta si obetamo še veliko nepozabnih trenutkov.

ZA JAMARSKO SEKCIJO V.L., J.P.

DARINKI

Sedemnajst let v Color si v službo hodila, med dekleti fakturnega si se ustalila.

Bila si natančna in marljiva, pogrešali te bomo, ko nas boš zapustila.

Družno našo vedno gor si držala, zato praznina za teboj velika bo ostala.

Bila si dobrega srca in vedno vesela, rada po svoje vse si imela.

Sedaj nič več ura te ne bo budila, iz postelje tople zjutraj te podila.

Namesto na šiht, le lulat boš šla, nato pa nazaj pod kovtrčka.

Časa sedaj boš dosti več imela, vsakega prvega denarce boš štela, boš hodila v naravo, pa k prijateljicam na kavo, vmes boš mal' šopala za denar in zabavo.

Počasi boš sedaj kuhala, likala in prala, pesmice pela in rože zalivala.

Skrbela za moža in mladino, skratka imela se boš prav fino.

Da pa stika s teboj ne zgubimo, prijateljico najboljšo tvojo zdaj zadolžimo, da večkrat na dan te bo domov poklicala, ta vsem bo poročala, če si še zdrava.

To darilo ti poklanjamo mi vsi, ki dolga leta skupaj smo bili.

Naj spominja te na lepe dni, preživete med Colorjevci.

Še mnogo zdravih let ti vsi želimo, prijatelji med sabo za vedno ostanimo.

Penzije tvoje se tudi mi veselimo, če prej ne, ob prvi se spet dobimo.

Medvode, 24. september 1993

Tvoji sodelavci

Tudi slovo je lahko prijetno, pravi Darinka

Pisanje mi ni odlika.

Na dirkalnem motociklu sem zagotovo bolj domač.

Toda rad bi vam dirkanje predstavil s tiste plati, ki gledalcem ni znana, ki je ne morejo videti. Tudi ne razumeti.

Eno je dogajanje na stezi, za vizirjem čelade.

Drugo je garanje v boksih, pred dirko. In tisto doma, med dirkami.

Ne bom razglabljal o smislu dirkanja. Toda, to ni brezglavo norenje okoli vogalov. To je garanje v katerem sodeluje ob dirkaču še kopica ljudi. Vsak s svojim znanjem in s prizadevanjem za najboljši možen uspeh.

Dirkam vse od leta 1982, ko sem odpeljal prve nerodne metre na tekmovalni stezi.

Leta 1984 sem osvojil prvi naslov državnega prvaka. Potem sem si naslov prvaka priboril še dvakrat.

Leta 1987 sem sklenil, da po treh naslovih državnega prvaka ne bom več hodil po znanih poteh. Takrat sem krenil avanturo v evropskem in svetovnem prvenstvu v razredu do 500 kubikov. Takrat, tako kot danes, je bil to najprestižnejši razred hitrostnega dirkanja, rezerviran za bogate ekipe in profesionalce. Prav zato je bila to avantura, kajti ekipa je bila majhna, vseskozi v finančnih težavah, toda dosegali smo odlične rezultate. Vendar smo bili premajhni in iz obrobne države, da bi se lahko nadejali pozornosti najboljših ekip. Bili smo eksotika. No, leta seveda tečejo in misel mi ne da, da bi miroval. Tako sem se lansko leto odločil, da iz 250 kubičnega razreda Grand Prix motociklov presedlam v nov izziv. To so SUPERBIKE motocikli, že nekaj let izredno popularna in odmevna smer hitrostnega

dirkanja. Osnova so serijski motocikli zelo športnega izgleda in konstrukcije, ki pa jih je treba skladno z mednarodnim tehničnim pravilnikom predelati za dirkalno rabo. Tako sem točno leto dni nazaj, po daljšem tehtnem premisleku, naročil motocikel kawasaki ZXR 750 R. To je v grobi osnovi soliden motocikel, naprodaj tudi pri nas, pa tudi znanja za pripravo motocikla je bilo pri mariborski firmi Motor Jet, ki je pooblaščen servis za Kawasaki, obilo.

Motocikel naj bi prišel v Slovenijo pred koncem zime in tako bi bilo do prvih dirk časa dovolj, da ga predelamo in preizkusimo. Nismo imeli sreče. Japonci so zamujali z dobavo zaradi viharja, ki je takrat ohromil ladijski promet. Potem smo čakali. In čakali. Končno je prispel faks iz katerega smo izvedeli, da so celo pošiljko zadržali v Sovjetski Zvezi. Motocikli so potovali s transibirsko železnico, toda nekdo je zaradi embarga na Jugoslavijo pošiljko zadržal na stranskem tiru.

Dva tedna pred prvo dirko v Portorožu je motocikel prispel v Maribor. To so bili težki dnevi, polni živčnosti. Kajti bilo je prepozno, da bi lahko povsem razdrli motocikel in opravili vse zahtevne predelave na motorju, okvirju in vzmetenju.

Tudi tovarniški paket delov za pričetek predelave je zamujal zaradi proizvodnih zapletov v Kawasaki.

Tista dva tedna pred prvo dirko so bili dnevi brez spanja. Z motocikla smo sneli vse dele za vožnjo v prometu (originalni oklep, sedež, luči, stikala, števec, izpušna cev, kolesa) in jih nadomestili z že pripravljenimi deli za dirkalno rabo. To pomeni, da smo uporabili specialna kolesa iz Italije, ki so lažja

in je zato motocikel bolj vodljiv. Tudi vso "karoserijo" smo zamenjali z deli izdelanimi iz karbonskih vlaken, ki so lažja. Znižati težo je bila prva naloga. Jeklene vijake smo zamenjali z aluminijastimi. Cestne gume z dirkalnimi. Zadnjo noč smo še sušili barvo na oklepu. Zjutraj smo bili v Portorožu, na treningu.

Razočaranje. Serijski motor je bil prepočasen in serijsko vzmetenje neprimerno za ekstremne nagibe in zaviranja v zadnjem metru. In tudi sam nisem bil v formi. Dajala me je utrujenost zaradi živčnosti in potreboval sem trening, da bi se prilagodil na motocikel.

Do naslednje dirke je bilo mesec dni časa. Trdo smo garali in ekipa Motor Jet je uspela motocikel izboljšati v okviru možnega. Pokazalo se je, da rabimo kakovostnejše vzmetenje in zavore, da bi bili po tehnični plati izenačeni s konkurenti. Toda ni bilo dovolj denarja za tovrstno izboljšavo in na treninge sem odhajal s slabim občutkom. Moji konkurenti so že na papirju imeli boljši motocikel in s tem možnost, da so hitrejši.

Res je, da motocikel ni vse. Da veliko šteje pravi voznik. Toda, če te motocikel med ovinki ne uboga, če poplesuje in se zvija, ne moreš biti hiter. Mučiš se, da je usnjeni kombinizon premočen, pa se časi na

krog ne premaknejo. Tam, kjer se boriš, da umiriš motocikel, te konkurenti prehitijo.

Ena sekunda je v življenju malo. Nič. En globok vdih. Na stezi pa pomeni, da pri povprečni hitrosti 150 km na uro, v enem krogu zaostaneš za kakih 40 metrov. Po desetih krogih je to lepih 400 metrov in ta prvih že ne vidiš več pred seboj!

Ujeti manjkajočo sekundo je napor. Rabiš denar, da kupiš potrebno tehniko, ki pri teh mejah dela boljše od serijske. Tu so cene vrto-glave, kajti deli za vrhunsko dirkanje so večinoma ročne izdelave.

Naporno je življenje mehanikov, ki morajo uporabiti vse dosegljivo znanje, da iz motocikla iztisnejo vse kar je mogoče. In da ga lepo uskladijo. Nič ne pomaga močan motor, če vleče samo pri visokih vrtljajih. Te dosežeš na ravnem delu proge, iz ovinkov pa rabiš motor, ki je elastičen, ki potegne. To harmonijo tehnike dosežejo samo pravi specialisti. Moji mehaniki so dokazali, da to zmorejo. Ob koncu sezone, ko je bil motocikel precej dobro pripravljen, smo bili že med najhitrejšimi.

No, psihično zelo naporno leto smo končali z dobrimi rezultati, čeprav zmoremo več. Na državnem prvenstvu sem končal na drugem mestu, za postojnčanom Malcem, ki pa je motocikel kupil pri ekipi, ki je lani vozila svetovno prvenstvo superbike. Na pokalu Alpe Adrija pa sem končal kot tretji.

Leto 1994?

Ujeti hočemo vse kar nam je v sezoni 93 ušlo iz rok zaradi prepozno dobavljenega motocikla. Že po zadnji dirki spetembra je šel motocikel v delavnico. Fantje v Mariboru tako v miru dodeljujejo vse elemente motocikla.

Sam veliko treniram v telovadnici. Telesna pripravljenost je ključnega pomena. In pripravljam vse potrebno, da bomo ob začetku sezone povsem pripravljeni za nastop na Evropskem prvenstvu, mednarodnih dirkah in seveda domačem prvenstvu.

Lep pozdrav, do prihodnjic

KAR DOŽIVEL SI, NE MORE UKRASI TI NOBENA MOČ NA SVETU

Iz bogate bere naših abonmajev (v skoraj vseh gledaliških hišah) v preteklih letih, imamo to sezono le še dva abonmaja in sicer 16 abonmajskih sedežev v OTH Pirniče in 10 abonmajskih sedežev v MGL.

OTH Pirniče nas vabi v novo gledališko sezono z besedami:

ZAPUSTITE NEKAJ UR VAŠ VSAKDANJIK
IN PRIDITE UŽIVAT ODRSKO ILUZIJO,
KI VAS BO PRISRČNO NASMEJALA ALI
PA OBRNILA VAŠ POGLED V DUHOVNO
LEPOTO...

Kot v prejšnjih letih tudi v sezoni 93/94 ponujajo program; 1 dramo in kar 5 komedij. To pomeni 5 petkovih večerov zabave, smeha za staro in mlado.

V Mestnem gledališču ljubljanskem se je že začela sezona. Letos imamo abonma REPRIZA. Imeli smo že dve predstavi 1. X. Za narodov blagor Ivana Cankarja in 6. XI. komedijo Pridi gola na večerjo Marca Camolettija. Ogledali pa si bomo lahko še 4 predstave:

Arthur Miller: Smrt trgovskega potnika (režija Žarko Petan)

A. P. Čehov: Utva (režija Dušan Jovanovič)

Alan Bennett: Blaznost Jurija III. (režija Vinko Moderndorfer)

Dominik Smole: Igra za igro (režija Meta Hočevnar)

Lahko bi rekli, da naslovi še nič ne povedo. Vendar za temi naslovi, ki so morda prenekateremu že znani, se pravzaprav šele skriva vsa umetnost, ki nam jo ponujajo v MGL. V predstavitvah teh besedil je njihova ponudba. Ponudba je v izboru režiserjev za ta dela, v zasedbah vlog za uprizoritve, v izboru scenografov in kostumografov. V MGL. nam zagotavljajo živo, barvito abonmajsko sezono, ki nam bo nudila smeh, solze, spoznanje in iskanje po neznanim svetu gledališče poezije.

Iz lanske sezone pa so ohranili uspešnico Kliniko Tivoli, za katero je težko dobiti karte, ker je kljub večkratnim ponovitvam vedno razprodana. Vladimir Kocjančič je v svoji oceni predstave navedel: "... namesto lomljenja src ob žalostnih usodah junakov se tu razlegajo salve smeha ... zgodbica, polna besednih in situacijskih gagov je pač namenjena temu, da si jo ogledate, se ob njej zabavate in sprostite, svoje sive celice pa lahko ta čas pošljete na dopust."

Met lukal sploh ni simpl posu,

Če omk delaš, to dobr je usak vosu.

Se zmeri nejde kdo, k' preveč govuri

In ful kadi in z gubca mu po šnopsu smrdi,

Skos se bujiš, gđaj te daukarija dubi,

Skos mor'š razmišlat, kam flaše skrit.

In pol usi misl'jo, da sam mi gulfamo,

Nuben pa ne pomisl na daukarijo zasrano.

Ker usak lokal lahko nurmalno žvi,

Samo v sožitju daukarije in l'di...

Sej je sup'r met

Dobr biznis pa privat lastnino,

Sej je sup'r met

Dobr auto pa k'šno nepremičnino,

Ampak kolk je za tem skrbi,

Presekiranih dni,

Neprespanih noči,

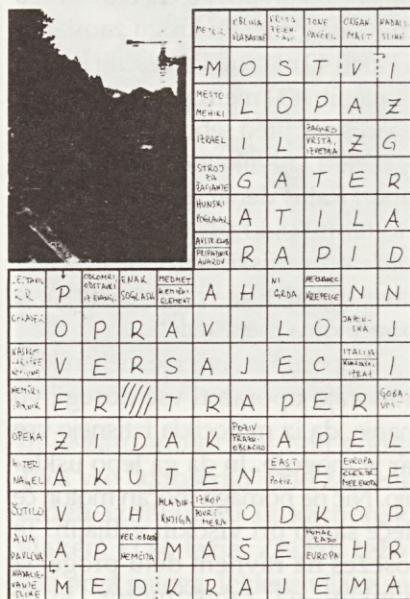
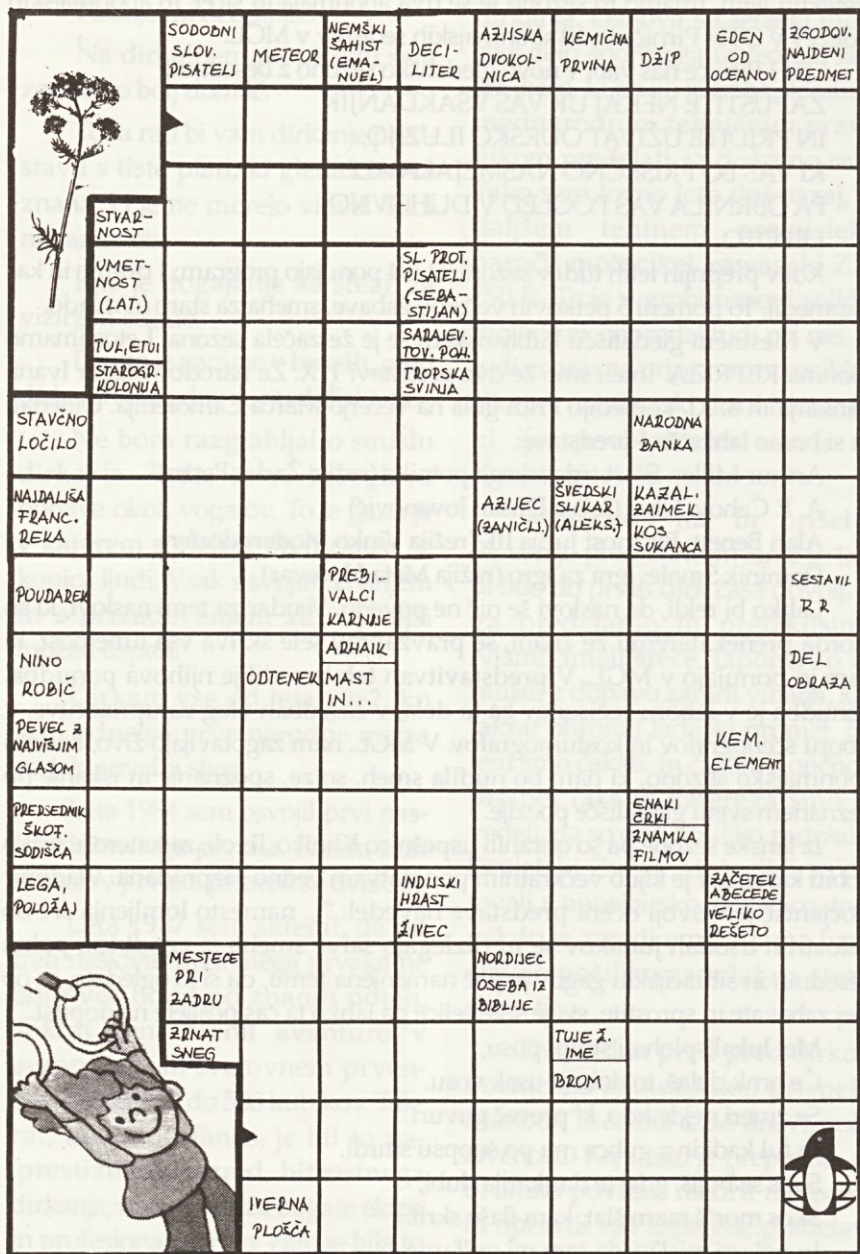
Pazi, da te gdo ne prehiti!

L. Jagodic / M. Pokorn / B. Tadel: Klinika Tivoli d.o.o.

Že po utečenem redu bodo tudi tokrat obvestila za naše abonmaje pred predstavo na naših oglasnih deskah za kulturo. Vstopnice in podrobnejše informacije lahko dobite pri Mileni - telefon 405.

NAGRADNA KRIŽANKA

ŽREB JE ODLOČIL

V prejšnji številki Colorjevih informacij smo objavili nagradno križanko in zanjo prejeli 21 rešitev. Bila je precej trd oreh, saj nam jo je zagodel tiskarski škrat, zato se vsem reševalcem opravičujemo, iz pravilne rešitve pa lahko vidijo, kje so naredili napako. Komisija v sestavi Marinka Grčar, Martina Škulj in Marjeta Jene je opravila žrebanje razpisanih nagrad. Žreb je odločil, da prejme prvo nagrado - Bukolit, garnituro za 10 m2 BRUNO SMERTNIK, drugo nagrado - 2 l Aquales brezbarvnega laka prejme ZVONKA HOMAN, tretjo nagrado - dva spraya pa prejme DRAGO GORIČANEC.

Izžrebanci lahko nagrade dvignejo po izidu glasila v kadrovsko-spolšnem sektorju.

ČESTITAMO!

COLORJEVE INFORMACIJE izdaja podjetje Color Medvode, vsak mesec v nakladi 900 izvodov.

Glasilo ureja uredniški odbor: Marko Ažman, Frane Erman, Mateja Gabrovšek, (odgovorna urednica), Milena Kržin, Franci Rozman (glavni urednik) in Janez Žerovnik. Urednik fotografije Franci Rozman.

Tisk: tiskarna Planprint, Ljubljana

Po mnenju ministrstva za informiranje šte. 23/260-92 šteje glasilo med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

Med reševalce s pravilnimi rešitvami bomo z žrebom razdelili tri nagrade:

1. Bukolit, garnitura za 10 m²
2. 2 l Aquales brezbarvni
3. dva spraya

Izrezke z vpisano rešitvijo pošljite v kadrovsko-spolšni sektor z oznako "Nagradna križanka".

Pri žrebanju bomo upoštevali vse pravilne rešitve, ki bodo prispele do 15. NOVEMBRA 1993. Vsakdo lahko sodeluje le z eno križanko. Obilo sreče!